

очудваше се, че съмъ се решилъ да дойда тукъ,—кротъкъ съ-
 течественикъ биропиецъ, най-добре е, каже, дома; полковникъ
 Кесяковъ—голѣмъ бърборко, обявилъ се за либералъ, за да
 стане воененъ министъръ, княжеското правителство ще го из-
 прати назадъ въ Русия, както и генерала Кишелски (голѣмъ,
 казватъ, дуракъ, българинъ отъ Котелъ). — Следъ обѣдъ оти-
 дохъ въ княжеската градина Александъръ I предъ двореца.
 Видѣхъ за пръвъ пѣтъ княза, отиваше на разходка на конь—
 огромна фигура, въ руска униформа съ плоска фуражка, чер-
 веноликъ младежъ съ черни мустаци; следъ него вървѣше
 веселиятъ Агура съ бѣлъ калпакъ и синя униформа и трима
 кавалеристи съ бѣли калпаки отъ първа сотня. Тѣлпа провин-
 циалисти стоеше предъ двореца съ свалени шапки, мнозина
 се покланяха по турски. Музика свирѣше въ градината, пълно
 бѣше съ депутати тамъ. Разхождахъ се съ Стоилова; търнов-
 ската история, Дубровникъ, положението на Румелия (Руме-
 лийската страна е малка, но Румелия не ще изтрае дълго; сж-
 ждение на английската кралица). — Преди пладне Безеншекъ
 бѣше при княза и се върна съ ентузиазъмъ долу при Стоило-
 ва; досежно преправянето на протоколитъ отъ народнитъ пред-
 ставители, да не позволява нищо такова. Следъ обѣдъ довър-
 шихъ клисурското писмо и на другия день го изпратихъ за
 Виена *via* Ломъ. Вечеръта отидохъ въ ресторанта, гдето бѣ-
 ше Аневъ, управительтъ на банката Желѣзковичъ и др.

12 ноемврий, срѣда. Заранъта дописахъ писмото. За-
 несохъ го на българската поща, която се помѣщава въ нѣ-
 какъвъ бившъ конакъ на заможни мюсулмани, надъ мръсни-
 тѣ стаи хубави въ рѣзба тавани и други остатѣци отъ ориен-
 талска изящностъ — сарай. Въ Народното събрание: тамъ,
 собствено, има единственъ менъ познатъ нуждникъ въ града,
 у мене въ кѣщи — на двора низка будка! На 11 ч. се об-
 лѣкохъ въ фракъ, бѣла вратовръзка и лачени обуца и съ
 файтонъ отидохъ въ двореца. Дворецътъ още не е готовъ,
 слушатъ се чуканията на работницитѣ зидари, тапицери и т.
 н. — нѣмци, българи, цигани и италиянци. Чакахъ при Стои-
 лова. — Въ двореца много се смѣятъ на Каницъ, който билъ
 тукъ въ началото на септемврий. Надутиятъ еврейнъ постоян-
 но говорѣлъ за себе си, цитиралъ страници отъ своята
 книга и се държалъ много смѣшно; говорѣлъ за своитѣ ор-
 дени, таланти, заслуги (*ich hoffe die Bulgaren werden mich nicht dementiren* [надѣвамъ се, че българитѣ не ще ме изо-
 бличатъ]); той спекулиралъ било за нѣкое министерство въ
 България, било за агентство въ Виена, отричалъ да има всѣ-
 какви връзки съ министерството на външнитѣ работи въ Ви-
 на, финансови спекулации. — Младиятъ Славейковъ бѣше
 при Стоилова. Макаръ да е билъ въ Робертколежъ, е смах-
 натъ, радикалъ. — Стоиловъ всѣки день приема рапортитѣ на
 полицмейстора Кикеровъ, по-рано румънски офицеръ; ви-